

Η ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΟΡΝΑΡΟ ΕΞΑΝΑΓΚΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ. Η ΒΕΝΕΤΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ (1489-1570 μ.χ.) ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ. ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΑΣΣΙΖΩΝ

Αικατερίνη Κορνάρο.
(Από το Μουσείο of Fine Arts της Βουδαπέστης)

Το 1489 οι Βενετοί ανάγκασαν την Αικατερίνη Κορνάρο, κληρονόμο των Λουζινιάν ή Λουζινιανών και τελευταία βασίλισσα τους να παραχωρήσει την Κύπρο στη Βενετία.

Η Βενετική Δημοκρατία κατάργησε το θεσμό της βασιλείας και η ευθύνη για τη διοίκηση και τη στρατιωτική οργάνωση της Κύπρου ανατέθηκε σε έναν ευγενή Βενετό, που εκλεγόταν κάθε δύο χρόνια.

Αυτός κυβερνούσε επικεφαλής ενός συμβουλίου με έδρα τη Λευκωσία. Ακόμα σημαντικά στρατιωτικά αξιώματα ήταν του καπιτάνου, που έδρευε στην Αμμόχωστο και του γενικού προβλεπτή, που είχε την ευθύνη της άμυνας του νησιού και αυξημένες αρμοδιότητες σε περίπτωση πολέμου.

Το οικονομικό και κοινωνικό σύστημα του νησιού βασιζόταν στο δίκαιο που είχε κωδικοποιηθεί από τους Φράγκους στην Ανατολή και ίσχυε και την εποχή των Λουζινιάν.

Αυτό ήταν γνωστό ως δίκαιο των Ασσιζών, των Ιεροσολύμων και προϋπέθετε τη συγκρότηση φεουδαρχικού καθεστώτος.

Ετσι οι Βενετοί διατήρησαν τα φεουδαρχικό καθεστώς και προσπάθησαν με την εγκατάσταση στην Κύπρο πολλών Βενετών ευγενών, να ελέγχουν την τάξη των ευγενών στο νησί.

Ο αγροτικός πληθυσμός της Κύπρου χωριζόταν σε δυο τάξεις στους πάροικους και τους ελεύθερους χωρικούς.

Οι πάροικοι ήταν υποχρεωμένοι να προσφέρουν εργασία στα κτήματα των ευγενών σχεδόν τις μισές ημέρες του χρόνου έναντι μικρής αμοιβής.

Ακόμα ήταν υποχρεωμένοι να καταβάλλουν χρηματικό φόρο κάθε χρόνο και να δίνουν στους φεουδάρχες το ένα τρίτο των προϊόντων τους.

Οι ελεύθεροι γεωργοί καταπιέζονταν λιγότερο από τους πάροικους, αλλά πολύ συχνά αναγκάζονταν και αυτοί να προσφέρουν κααναγκαστική εργασία, ιδίως σε οχυρωματικά έργα.

Ακόμα πρόσφεραν το ένα πέμπτο των προϊόντων τους στους Φεουδάρχες. Όλα αυτά είχαν ως συνέπεια τη μεγάλη εξαθλίωση των αγροτών της Κύπρου και τη δημιουργία μεγάλου μίσους για τους Βενετούς.

Το 1490, ένα χρόνο μετά την προσάρτηση της Κύπρου, οι Βενετοί πρόσφεραν στο σουλτάνο της Αιγύπτου τον ετήσιο φόρο που πλήρωναν οι Λουζινιάν και από τότε εξακολούθησαν να τον πληρώνουν κάθε χρόνο.

Το 1503 υπογράφηκε συνθήκη μεταξύ των Ενετών ή Βενετών και των Τούρκων που κατοχύρωνε τη βενετική κυριαρχία στο νησί και επέτρεπε στους Τούρκους να χρησιμοποιούν τα λιμάνια της Κύπρου για εμπορικούς σκοπούς.

Μετά την κατάληψη όμως της Αιγύπτου από τους Τούρκους το 1517, τα πράγματα χειροτέρεψαν για τους Βενετούς της Κύπρου.

Ακόμα χειρότερη έγινε η κατάσταση για τους Βενετούς μετά την κατάληψη από τους Τούρκους της Ρόδου το 1522.

Τότε έγινε φανερό πως ένας από τους επόμενους στόχους των Τούρκων θα ήταν η Κύπρος.

Αυτό έκανε τους Βενετούς να πάρουν μέτρα για την στρατιωτική οργάνωση και την οχύρωση του νησιού.

Το 1539 ο πειρατής Μπαρμπαρόσα επιτέθηκε εναντίον της Λεμεσού κατέλαβε την πόλη και κατέστρεψε το φρούριο της. Το 1540 υπογράφηκε νέα συνθήκη μεταξύ Τούρκων και Βενετών που κατοχύρωνε τη βενετική κυριαρχία στην Κύπρο, με πολλές παραχωρήσεις όμως και με την καταβολή μεγάλου ετήσιου φόρου.

Το 1569 οι Βενετοί ζήτησαν από τους Τούρκους την ανανέωση της βενετο-τουρκικής συνθήκης και οι Τούρκοι συμφώνησαν υποκριτικά, για να βρουν τους Βενετούς απροετοίμαστους στην εκστρατεία που οργάνωσαν εναντίον της Κύπρου.

Το 1570 αποβίβασαν στη νοτιανατολική Κύπρο τα πρώτα τουρκικά στρατεύματα, τα οποία σε ένα διάστημα ενός χρόνου κατόρθωσαν, ύστερα από σκληρές μάχες στη Λευκωσία και την Αμμόχωστο, να θέσουν ολόκληρο το νησί υπό την κυριαρχία τους θέτοντας τέρμα στην Ενετική κυριαρχία, και θέτοντας την Κύπρο κάτω από την κυριαρχία τους για 400 χρόνια (1570-1878), (Επίσημες πληροφορίες).

Αικατερίνη Κορνάρο (Από το Αρχείο του A. NICOLAS. Από το ίδιο αρχείο και η φωτογραφία από τη σελίδα που ακολουθεί)